

א) (שמות ג' י"א) ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים: (י"ב) ויאמר כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה:

(רש"י) מי אנכי. מה אני חשוב לדבר עם המלכים: וכי אוציא את בני ישראל. ואף אם חשוב אני, מה זכות יש לישראל שתעשה להם נס ואוציאם ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך.... ושאלת מה זכות יש לישראל שיצאו ממצרים, **דבר גדול יש לי על הוצאה זו, שהרי עתידים לקבל התורה על ההר הזה לסוף שלשה חדשים שיצאו מצרים. דבר אחר כי אהיה עמך, וזה שתצליח בשליחותך, לך האות על הבטחה אחרת שאני מבטיחך, שכשתוציאם ממצרים תעבדון אותי על ההר הזה, שתקבלו התורה עליו, והיא הזכות העומדת לישראל.** ודוגמת לשון זה מציינו, וזה לך האות אכול השנה ספוח וגו', (ישעי' לז, ט) מפלת סנחריב תהיה לך לאות על הבטחה אחרת, שארצכם חריבה מפירות ואני אברך הספיחין

ב) (אסתר פרק ט') [ב'] ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: [ב"א] לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: [ב"ב] כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלות מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים:

ג) [ג"א] לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם **דברי הצמות וזעקתם:**

1) הָא לַחֲמָא עֲנִיא דִּי אָכְלוּ אַבְהֶתְנָא בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. כָּל דְּכִפִּין יִיתֵי וַיִּיכֹל. כָּל דְּצָרִיךְ יִיתֵי וַיִּפְסַח. הַשְּׁתָּא הָכָא, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל. הַשְּׁתָּא עֲבָדִי, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנִי חוֹרִין:

The Purim, Pesach and Shavuot Triangle ד"ס

2) בְּרוּךְ הַמָּקוֹם, בְּרוּךְ הוּא, בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא. כְּנֶגֶד אַרְבַּעַה בְּנִים דְּבִרָה תּוֹרָה:

אֶחָד חֶכֶם. וְאֶחָד רָשָׁע. וְאֶחָד תָּם. וְאֶחָד שְׂאִינֵי יוֹדֵעַ לְשֵׂאוֹל:
חֶכֶם מָה הוּא אוֹמֵר. מָה הַיְעָדוֹת וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צָנָה יְדוּד
אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם. וְאִף אֶתָּה אֲמוֹר לוֹ כְּהַלְכוֹת הַפֶּסַח אֵין מִפְּטִירִין אַחַר
הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמֵן:

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר. מָה הָעֲבוּדָה הַזֹּאת לָכֶם. לָכֶם וְלֹא לוֹ. וְלִפִּי
שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכֹּלל כִּפּוּר בַּעֲקָר. וְאִף אֶתָּה הִקְהָה אֶת שְׁנֵי
וְאֲמוֹר לוֹ. בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יִי לִי בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם. לִי וְלֹא לוֹ. אֱלוֹ הִיא
שָׁם לֹא הִיא נִגְאָל:

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר. מָה זֹאת. וְאִמְרַתְּ אֱלֹוֹ בְּחוּזְקָ יָד הוֹצִיאָנוּ יִי
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

וְשֵׂאִינֵי יוֹדֵעַ לְשֵׂאוֹל אֶת פֶּתַח לוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר, וְהַגְדַתְּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יִי לִי בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:

יְכוֹל מֵרֵאשִׁי חֲדָשׁ, תִּלְמוּד לּוֹמֵר בַּיּוֹם הַהוּא. אֵי בַּיּוֹם הַהוּא יְכוֹל
מִבְּעוֹד יוֹם, תִּלְמוּד לּוֹמֵר בַּעֲבוּר זֶה. בַּעֲבוּר זֶה לֹא אִמְרַתִּי אֶלָּא
בְּשַׁעֲהַ שֵׁישׁ מִצָּה וּמְרוֹר מְנַחִים לְפָנֶיךָ:

3) מִתְחִלָּה עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְעַכְשֵׁי קָרְבָנוּ הַמָּקוֹם
לְעֲבוּדָתוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמַר יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
בַּעֲבַר הַנְּהַר יִשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תִּרְחַ אֲבִי אֲבִרְהָם וְאֲבִי נַחֲוֹר
וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים:

וְאִקַּח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבִרְהָם מֵעֵבֶר הַנְּהַר וְאוֹלַךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן
וְאַרְבֵּה אֶת זֶרְעוֹ וְאִתָּן לוֹ אֶת יִצְחָק, וְאִתָּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאִתָּעֶשׂו,
וְאִתָּן לְעֵשׂו אֶת הַר שֵׁעִיר לְרֵשֶׁת אוֹתוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יִרְדּוּ מִצְרַיִם:

4) בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲשַׁב
אֶת הַקֶּץ לַעֲשׂוֹת. כְּמָה שֶׁאֲמַר לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים.
שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע תִּדַּע כִּי גֵר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
וְעֲבָדִים וְעֵנִי אַתֶּם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבָדוּ דָן אֲנִכִּי
וְאַחֲרָי כֵן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גָּדוֹל:

וְהִיא שְׁעֵמֶדָה לְאַבּוֹתֵינוּ וְלוֹנוּ. שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלִבָּד עֵמֵד עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתָנוּ
אֶלָּא שְׁבָכֵל דוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתָנוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְצִילָנוּ מִיָּדָם:

The Purim, Pesach and Shavuot Triangle ד"ס

5) ויהי שם לגוי, מלמד שהיו ישראל מצינים שם:
גדול עצום, כמה שנאמר, ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד
מאד ותמלא הארץ אתם:

6) ורב, כמה שנאמר, רבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי
בעדי עדיים שדים נכנו ושרך צמח ואת ערם ועריה:
ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיו ואמר לך בדמיו חיי ואמר לך
בדמיו חיי:

7) וישמע ידוד את קלנו, כמה שנאמר, וישמע אלהים את נאקתם
ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב:

8) ובמורא גדול, זו גלוי שכינה. כמה שנאמר, או הנסה אלהים לבא
לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באתת ובמופתים ובמלחמה וביד
חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ככל אשר עשה לכם יי
אלהיכם במצרים לעיניך:

9) אלו נתן לנו את השבת, ולא קרבנו לפני הר סיני דינו:
אלו קרבנו לפני הר סיני, ולא נתן לנו את התורה דינו:
אלו נתן לנו את התורה, ולא הכניסנו לארץ ישראל דינו:
אלו הכניסנו לארץ ישראל, ולא בנה לנו את הבחירה דינו:

10) על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו.
שהוציאנו ממצרים. ועשה בהם שפטים. ועשה באלהיהם. והרג את
בכוריהם. ונתן לנו את ממונם. וקרע לנו את היס. והעבירנו בתוכו
בחרבה. ושקע צרינו בתוכו. וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה.
והאכילנו את המן. ונתן לנו את השבת. וקרבנו לפני הר סיני. ונתן לנו
את התורה. והכניסנו לארץ ישראל. ובנה לנו את הבחירה לכפר
על כל עונותינו:

The Purim, Pesach and Shavuot Triangle ד"ס

11) רבן גמליאל היה אומר, כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו, ואלו הן:
פסח. מצה. ומרור:

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים על שום מה. על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים. שנאמר, ואמרתם זבח פסח הוא ליי אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו:

12) בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים. שנאמר, והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי

בצאתי ממצרים. לא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל עמהם. שנאמר, ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו:

13) לפיכך אנחנו חייבים להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבדות לחרות, מיגון לשמחה, ומאבל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה, ונאמר לפניו שירה חדשה הללויה:

14) הללויה הללו עבדי יי,
הללו את שם יי.

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.
ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי.

רם על כל גוים יי,

על השמים כבודו.

מי כיי אלהינו המגביהי לשבת,

המשפילי לראות בשמים ובארץ?

מקימי מעפר דל,

מאשפת ירים אביון,

להושיבי עם נדיבים,

עם נדיבי עמו.

מושיבי עקרת הבית,

אם הבנים שמחה. הללויה

15) בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז,
הִיְתָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו.
הַיֵּם רָאָה וַיִּנָּס, הִירְדֵן יָסַב לְאַחֹר.
הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת - כְּבְנֵי צֶאֱן.
מָה לְךָ הַיֵּם כִּי תִנּוּס, הִירְדֵן - תִּסָּב לְאַחֹר,
הַהָרִים - תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת - כְּבְנֵי צֶאֱן.
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
הַהִפְכִי הַצּוּר אַגַּם מִיָּם,
חֲלַמִּישׁ - לְמַעֲיָנוּ מִיָּם.

16) בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ
מִמִּצְרַיִם, וְהִגִּיעָנוּ הַלַּיְלָה הַזֶּה לְאֹכֵל בּוֹ מִצֶּה וּמְרוּר. כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִגִּיעָנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לְקִרְאֵתָנוּ
לְשָׁלוֹם, שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירְךָ, וְשָׂשִׁים בְּעִבּוֹדְתְךָ, וְנֹאכֵל שֵׁם מִן
הַזְּבָחִים וּמִן הַפִּסְחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבִּיחְךָ לְרִצּוֹן וְנוֹדָה לְךָ
שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

17) בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת יָדַיִם:

18) לֹא לָנוּ, יי, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׂמְךָ תֵּן כְּבוֹד,
עַל חֲסִדְךָ, עַל אֲמִתְךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם:
אֵיךָ נָא אֱלֹהֵיהֶם. וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם,
כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה.
עֲצִבֵיהֶם כָּסֹף וְזָהַב מַעֲשֵׂה יָדַי אָדָם.
פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ.
אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיִחוּ. יָדֵיהֶם וְלֹא יִמִּישׁוּן,
רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלֹכוּ,
לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם. כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם,
כֹּל אֲשֶׁר בִּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בִּטַח בִּי,
עֶזְרָם וּמִגְנָם הוּא. בֵּית אֶהֱרֹן בִּטְחוּ בִּי,
עֶזְרָם וּמִגְנָם הוּא. יִרְאִי יְהוָה בִּטְחוּ בִּי,
עֶזְרָם וּמִגְנָם הוּא.

19) יי זכרנו יברך. יברך את בית ישראל,
יברך את בית אהרן, יברך יראי יי,
הקטנים עם הגדלים. יסף יי עליכם,
עליכם ועל בניכם. ברוכים אתם ליי,
עשה שמים וארץ. השמים שמים ליי
והארץ נתן לבני אדם.
לא המתים יהללוה
ולא כל ירדי דומה.
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם.
הללויה.

20) מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי.
כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא.
נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו.
יקר בעיני יי המותה לחסידיו.
אנא יי כי אני עבדך,
אני עבדך בן אמתך, פתחת למוסרי.
לך אזבח זבח תודה ובשם יי אקרא.
נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו.
בתצרות בית יי,
בתוככי ירושלים. הללויה.

21) ברוך הבא בשם יי, ברכנוכם מבית יי.

אל יי ויאר לנו. אסרו חג בעבתים
עד קרנות המזבח.
אלי אתה ואודך, אלהי - ארוממך.
הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו

22) יהללוך יי אלהינו כל מעשיך,
וחסידך צדיקים עושי רצונך,
וכל עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו,
וישבחו ויפארו, וירוממו ויעריצו,
ויקדישו וימליכו את שמך, מלכנו.
כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר,
כי מעולם ועד עולם אתה אל.
(ברוך אתה יי, מלך מהלל בתשבחות.)

23) נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ,
יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּתְפָּאֵר
וְתִרְוַמֶם זְכוֹרְךָ, מִלְּפָנֵינוּ, תָּמִיד.
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתְּהָ אֵל,
וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ,
פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִינֵס
וּמְרַחֵם בְּכָל יְעַת צָרָה וְצוּקָה.
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ.
אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים,
אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת

הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת,
הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים.
וַיִּי לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן - הַמְעוֹרֵר יֹשְׁנִים
וְהַמְקִיץ נֹרְדָּמִים,
וְהַמְשִׁיחַ אֱלֹמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים.
לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.

אֵלֵינוּ מִלֵּא שִׁירָה בָּיָם,
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן גְּלוּי,
וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמִרְחַבֵי רְקִיעַ,
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת בְּשֶׁמֶשׁ וּכְיָרַח,
וַיְדִינוּ פְרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם,
וּרְגָלֵינוּ קָלוֹת כְּאַיִלוֹת -
אֵין אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ,
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרְךָ,
אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת, מֵאַלְף,
אֲלָפֵי אֲלָפִים וּרְבֵי רְבָבוֹת פְּעָמִים,
הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ.
מִמְצָרִים גְּאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ,
בְּרָעַב זָנַתָּנוּ וּבְשָׁבַע כָּל־כֶּלֶתָנוּ,
מִחָרֵב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדְּבַר מְלִטְתָּנוּ,
וּמִחֲחָלִים רָעִים וּנְאַמְנִים דָּלִיתָנוּ.

עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך,
ואל תטשנו, יי אלהינו, לנצח.
על כן אברים שפלגת בנו
ורוח ונשמה שנפחת באפינו
ולשון אשר שמת בפינו - הן הם יודו
ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו
ויקדישו וימליכו את שמך מלפנו.
כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבע,
וכל ברך לך תכרע,
וכל קומה לפניך תשתחוה,
וכל לבבות ייראוך,
וכל קרב וכליות יזמרו לשמך,
כדבר שכתוב, כל עצמתי תאמרנה:
יי, מי כמוך מציל עני מתזק מפניו
ועני ואביון מגזלו.
מי ידמה לך ומי ישוה לך
ומי יערך לך האל הגדול, הגבור והנורא,
אל עליון, קנה שמים וארץ.
נהללך ונשבחך ונפאריך
ונברך את שם קדשך, כאמור:
לדוד, ברכי נפשי את יי
וכל קרבי את שם קדשו.

האל בתעצמות עזך, הגדול בכבוד שמך,
הגבור לנצח והנורא בנוראותיך,
המלך היושב על כסא רם ונשא.
שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב:
רננו צדיקים ביהוה, לישרים נאווה תהלה.

בפי ישרים תתהלל,
ובדברי צדיקים תתברך,
ובלשון חסידים תתרום,
ובקרוב קדושים תתקדש.

ובמקהלות רבבות עמך
בית ישראל ברנה יתפאר שמך,
מלפנו, בכל דור ודור,

שָׁכַן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ,
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח,
לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְבָרֵךְ,
לְעֵלֶה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ, מְשִׁיחְךָ.

(24) יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ,
הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ,
כִּי לָךְ נִאֶה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שִׁיר וְשִׁבְחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֵז וּמִמְשָׁלָה,
נִצַּח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאָרֶת,
קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת,
בְּרָכוֹת וְהוֹדוֹת מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבַּחוֹת,
אֵל הַהוֹדוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת,
הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה,
מֶלֶךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים.

מלכות!!